

?Arriba la falsa bandera: ni amb la violència ni amb qui se la inventa

«Afirmo, sense pèls a la llengua tot i que en aquest Estat em puguin enviar a la presó per fer-ho, que aquesta acció respon clarament a una maniobra del mateix Estat per tal de victimitzar qui ha aprovat el cop d'estat contra Catalunya» | «El que tindriem seria l'intent de justificar l'aplicació de mesures especials contra la que és la baula més feble dels tres partits independentistes: la CUP»

Imatges dels ninots penjats en un pont de la C-17 a Malla que va distribuir Societat Civil Catalana per Twitter | SCC

Totes coneixeu els fets. 1 de desembre de 2017 i Societat Civil Catalana (deixeu-me dir que en aquest cas les mentides comencen amb el nom) fa públiques unes imatges en què apareixen diversos ninots penjats de cap per avall en el pont de la carretera C17 entre Vic i Tona. Segons explica la mateixa SCC, en una informació repetida i «ampliada» per tota la premsa unionista, «se trata de un nuevo acto vandálico de sectores independentistas que han querido simular la ejecución y ahorcamiento de votantes de los partidos defensores de la Constitución que se presentan al 21D.» L'escena apareix guarnida amb una pintada de «Llibertat presos polítics» per corroborar qui n'és el responsable i insistir que això suposa «una escalada en la violència independentista que no sólo ha pintado sedes de Ciudadanos y publicado twitts insultantes sino que ahora amenaza de muerte a quien no es como ellos», etc.

Afirmo, sense pèls a la llengua tot i que en aquest Estat em puguin enviar a la presó per fer-ho, que aquesta acció respon clarament a una maniobra del mateix Estat per tal de victimitzar qui ha aprovat el cop d'estat contra Catalunya i mostrar una cara agressiva i violenta a l'opinió pública espanyola del moviment independentista català, al qual s'atribuiria aquesta salvatjada simbòlica que cal denunciar públicament independentment de qui en sigui l'autor. Ho afirmo igual que els mentiders de SCC han acusat «los independentistas» de la penjada, sense cap mena de prova però amb el ple convenciment de la meua opinió i amb la inconcreció de la meua afirmació, tal com ells fan i no passa res.

L'intent de dibuixar un moviment independentista català violent i agressiu, una mentida com una

casa de pagès, és clar que intenta remoure en l'imaginari espanyol l'odi que altres moviments independentistes van generar amb el seu recurs continuat a la violència, quelcom que aquí i ara ni es dona ni es donarà. Fins al moment, aquesta intenció s'ha expressat i materialitzat de múltiples formes, sobretot apuntant i desinformant en alguns mitjans espanyols i espanyolistes sobre la CUP, a la qual s'han atribuït «pisos a Barcelona on es preparen cóctels molotov», «centenars d'ensinistrats disposats a tot», «guerrilles preparades» i altres mentides mediàtiques que desinformen amb clares intencions criminalitzadores. Podeu llegir *La Razón*, *ABC* o *El Mundo* però també coses en paper com la revista *Tiempo*, que podeu trobar a qualsevol quiosc, per corroborar aquests continguts autènticament delirants repetits dia rere dia. I el cert és que ni CUP ni cap altre partit independentista ni cap moviment social d'aquest país ha optat per la violència a l'hora d'aconseguir els seus objectius en l'actual moment. El moviment independentista ha mostrat ben clarament, els darrers cinc o sis anys, que la violència de qualsevol tipus és a les antípodes de la seva forma de funcionar, inclosa també la violència simbòlica.

Ben al contrari, l'unionisme espanyolista en moltes de les ocasions que en els darrers mesos ha sortit al carrer, a vegades de forma multitudinària i altres quatre gats, ho ha fet provocant disturbis, exhibint banderes franquistes o nazis directament, fent salutacions a la romana o cridant consignes amenaçadores que incloïen l'agressió o l'assassinat contra els oponents; «Puigdemont al paredón» o «A por ellos» en són una bona mostra. No estic dient que tot l'unionisme sigui violent però sí que una part ho és i utilitza violència tant física com simbòlica per imposar-se, amb total impunitat, alhora que defensa les porres contra les urnes i la imposició davant de la democràcia.

Què ha passat, doncs, amb aquests ninots i per què els dedico un article havent passat abans temes tan destacats com la manifestació ultra davant la seu de la CUP (permesa per la Junta Electoral Central), l'obligació d'esborrar el groc de la via pública, l'obligació de despenjar els cartells de «Democràcia» i «Llibertat», la prohibició de concentració dels avis de Reus que demanen la llibertat dels presos polítics, la persecució d'humoristes com Toni Albà i de periodistes com Mònica Terribas? Doncs perquè si es confirmen les meves sospites de «falsa bandera», amb aquest fet entrem en un espai que de moment no havíem transitat, camí del conflicte i de l'increment organitzat de l'odi d'una forma clara.

A banda de preveure una tupinada de les que fan història a les eleccions del 21D, que les enquestes assegurin que guanyaran els partits independentistes, si es confirma aquesta suposició i rumor que apunta que han estat unionistes, o directament els serveis d'intel·ligència espanyols, qui ha penjat aquests ninots a la carretera el que tindriem seria l'intent de justificar l'aplicació de mesures especials contra la que és la baula més feble dels tres partits independentistes: la CUP. L'objectiu de la il·legalització plana damunt l'organització anticapitalista des de fa dies i setmanes però si el fet de la C17 acaba associat a aquestes sigles, tal com alguns mitjans unionistes estan fent, tingueu clar que l'objectiu d'aquesta barbaritat no era i és cap altre que establir aquesta falsa relació i fer possible el següent pas en l'escalada repressiva que no és altre que la il·legalització.

Malgrat l'excepcionalitat que suposaria la no presència del partit anticapitalista a les eleccions, amb una bona justificació mediàtica i fins i tot judicial del tipus «és que són uns violents» o «és que han amenaçat de mort els votants unionistes» és clar que no els tremolaria la mà als qui fins ara estan aplicant el 155 d'una forma salvatge i no reben contestes a l'alçada del que estan fent. Si, al mateix temps, amb la unificació de causes al Suprem, deixen sortir al carrer els presos polítics del «procés», la situació de la CUP podria ser encara més delicada perquè l'alegria per un alliberament podria amagar o dissimular l'amargor per la il·legalització.

Caldrà estar molt atents a allò que passi en els propers dies, a la repressió de l'Estat i la seva coordinació amb els grupuscles de l'extrema dreta que actuen amb la impunitat pròpia d'un Estat on qui governa és la dreta extrema -amb el beneplàcit dels exsocialistes. I si es confirma que l'objectiu és la invalidació de l'única formació independentista que, des de les lluites socials, es presenta a les eleccions per implementar d'una forma clara i diàfana la república suspesa,

demanant explícitament la desobediència i la mobilització democràtica i popular al carrer, els haurem de deixar clar que passi el que passi no callarem i que fer unes eleccions sense la CUP seria negar els mínims drets democràtics exigibles fins i tot a l'Estat espanyol, un escenari que no estem disposades a acceptar de cap de les maneres.